

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 121 din 15.03.2023

Dosar nr.: 633/2022

Petiția nr.: 6203/12.09.2022

Petent:

Reclamați: Fresenius Nephrocare România S.R.L.
: Centrul de Dializă nr.1 Iași

Obiect: nemulțumirea petentului constă în faptul că este însoțit de un infirmier în vederea deplasării cu scaunul rulant în incinta Centrului de Dializă Fresenius pentru a beneficia de tratament (discriminare pozitivă)

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Fresenius Nephrocare România S.R.L prin Voinescu și Asociații S.P.A.R.L cu sediul în București, STR. Aleea Alexandru nr.9, et.1, sector 1, cod poștal 011821
3. Centru de Dializă 1 Iași cu sediul în loc. Iași, str. Aurel Vlaicu 178

II. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din *O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată (în continuare *O.G. nr. 137/2000*), s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Prin adresa nr.6203 din 25.10.2022 s-a citat petentul iar prin adresa nr. 7635 din 28.02.2022 s-a realizat citarea părților reclamate pentru data de 22.11.2022. La audieri s-a prezentat partea reclamată, respectiv Fresenius Nephrocare România S.R.L prin reprezentant. Prin adresele 6590 din 22.09.29022 s-a solicitat punctul de vedere de specialitate Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Handicap din cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și Ministerului Sănătății.

6. Prin adresa nr. 7692 din 27.10.2022 Avocatul Poporului a solicitat detalii cu privire la soluționarea sesizării petentului.

7. Procedură legal îndeplinită.

8. Prin adresa nr. 8562 din 24.11.2022 s-a comunicat petentului punctul de vedere formulat de către partea reclamată, respectiv Fresenius Nephrocare România S.R.L.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

9. Prin petiția nr. 6203/12.09.2022 (fila 1-6 din dosar) petentul (inginer constructor) persoană cu dizabilități (amputat membru inferior drept de la nivelul gambei) cu dializă din anul 2018, este nemulțumit pentru faptul că este însoțit permanent de un infirmier în vederea deplasării cu scaunul rulant în incinta Centrului de Dializă Fresenius pentru a beneficia de tratament.

Potentul susține faptul că a făcut amenajări la toaleta comună pentru Rezervele 1,2,3 din cadrul Centrului de dializă, iar acum spitalul a transformat Rezerva 5 în rezervă cu 2 aparate pentru dializare pentru pacienții dializați în spital. Prin urmare, în caz de nevoie, petentul nu mai poate folosi amenajările pe care le-a făcut pe cheltuiala sa. Potentul detaliază mai multe situații în care a oferit ajutorul „pro bono”, spre ex.: împreună cu nepotul său a întocmit un proiect de amenajare a tuturor toaletelor din spital, pe toate nivelurile și i s-au dat asigurări că se vor face demersurile convenite să se execute proiectul întocmit de către acesta.

Potentul reclamă faptul că, din motive subiective, pe care nu le detaliază, a ajuns subiectul de răzbunare al Centrului de Dializă 1 Iași. Potentul arată că motivul ar fi acela că s-ar fi adresat inițial cu o sesizare la Centrala București Fresenius pentru a cere să se facă o amenajare a toaletei pentru persoane cu handicap la noul sediu al Centrului. S-a realizat toaleta așa cum a indicat petentul însă din nou a venit o altă nemulțumire din partea petentului deoarece toaleta pentru persoane cu dizabilități era folosită de toată lumea care intra pe holul de la parter, inclusiv de către șoferii firmei BGS care transportă pacienții, chiar și de către însoțitori romi care vin cu un pacient. Astfel, toaleta pentru persoanele cu dizabilități era în permanență murdară. Potentul precizează faptul că țelul vieții sale este să depindă cât mai puțin de alte persoane, să creeze cât mai puține probleme altora care au și așa multiple sarcini în legătură cu pacienții cu dizabilități, persoane foarte în vârstă care chiar depind continuu de ajutorul unui infirmier.

Potentul susține faptul că Fresenius este o firmă privată în totalitate și este coordonată familia, tot ce se numește și ține de dializă la Iași și în Moldova este patronat oficial sau nu de Prof. dr.. Potentul reclamă faptul că scaunele rulante au roțile pe pană, șuruburi lipsă, sunt deplorabile. Suspectează faptul că orice scaun rulant nou adus și intrat circuit este apoi luat și dus la unul din Centrele prof. pentru a se face economie de fonduri. La acele centre toate scaunele rulante sunt în stare perfectă.

Potentul mai menționează și faptul că există un clan format în jurul prof. începând cu managerii Centrului care țin cu mână forțe sub presiune și Legea tăcerii, personalul din subordine (infirmieri, asistenți, medici) . Potentul precizează faptul că este șicanat cu orice prilej, care atunci când nu există îl inventează. Potentul a amenințat că va merge până în pânzele albe să își apere dreptul de a trăi și muri ca un om liber, fără să poată fi constrâns.

10. Timp de un an a putut umbla în centru folosindu-se de scaunul rulant pentru a intra singur la toaletă, deplasându-se la parter, din toaletă la etaj, la salon, cu liftul de serviciu, iar apoi mergea la pat și se transfera pe pat. Brusc fără să fie anunțat s-a trezit că este obligat să fie însoțit de un infirmier în deplasarea interioară. Motivația a fost

aceea că s-a blocat liftul cu cineva și dacă se va întâmpla și petentului același lucru ar avea conducerea spitalului și personalul probleme.

Din acest motiv petentul a inițiat un Protest și a refuzat să meargă la dializă, iar atunci când va veni la dializă să poarte agățat de tricou un afiș pe care scrie cu majuscule: PROTEST! PACIENT DISCRIMINAT!, cuvântul PROTEST este inscripționat și pe masca purtată la dializă (a adugat planșa foto fila 6 din dosar). În loc de 3 dialize pe săptămână, petentul a decis să facă doar două dialize/săptămână.

Potentul nu dorește să fie ajutat cu forța, susține că se descurcă foarte bine singur.

11. Prin adresa nr. 8411 din 21.11.2023, petentul a indicat linkurile a două articole publicate de platforma revistei Rechin de Bahlui din Iași, care au apărut sub semnătura domnului T. T., fost salariat al firmei BGS Medical care transporta pacienții dializați la Centrele Fresenius Iași, iar prin articolul redat în revistă se aduce acuze modului și calității transportului pacienților dializați din Centrul 1 Iași. Potentul este de opinie că au fost luate măsuri abuzive asupra sa de interzicere a unor drepturi elementare, respectiv dreptul la liberă circulație după voința proprie ca o consecință a faptului că a avut curajul să expună deschis neregulile care periclitează viața pacienților din Centru 1 Iași de dializă.

12. Prin concluziile scise petentul solicită admiterea plângerii și ridicarea de urgență a măsurilor luate asupra acestuia, fără acceptul său.

13. Prin adresa nr. 8320 din 17.11.2022 Ministerul Sănătății prin director general informează Consiliul asupra faptului că a luat cunoștință de nemulțumirile petentului în sensul că acesta refuză să respecte prescripția medicală, petentul a fost informat că nerespectarea prescripției medicale îi poate afecta starea de sănătate, putând apărea complicații specifice unei dialize insuficiente fără a fi menționate în clar care pot fi aceste consecințe. Potentul a primit invitația de a reveni la programul prestabilit și comunicat însă fără a se soluționa favorabil solicitarea de a nu fi însoțit de un infirmier în interiorul centrului, solicitare care a constituit protestul acestuia.

La intrarea în programul de dializă petentul a semnat un consimțământ – angajament conform art.12 din Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1718/2004 privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare a centrelor de dializă publice și private cu modificările și completările ulterioare, care prevede că „**pacientul se angajează să respecte toate indicațiile medicale primite și Regulamentul de Funcționare al Unității care este în conformitate cu tratamentul**” Indică prevederile Legii nr. 45/2003 a drepturilor pacientului, cu modificările și completările ulterioare; Ordinul ministrului sănătății nr. 1.410/2016 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii drepturilor pacientului nr.46/2003; Legea 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată precum și Codul de deontologie medicală –art. 11 alin 1 „**Nicio intervenție în domeniul sănătății nu se poate efectua decât după ce persoana vizată și-a dat consimțământul liber și în cunoștință de cauză, alin (2) În aceleași condiții , consimțământul se poate retrage în orice moment de persoana vizată**”, în acordarea asistenței medicale trebuie să prevaleze interesul suprem al pacientului.

În acest sens, unitatea sanitară are obligația de a acorda pacientului posibilitatea să își repecte declarația de consimțământ semnată inițial la începerea programului de

dializă și în același timp să respecte opțiunea pacientului de a nu avea însoțitor, conform cerințelor sale. Nu există nicio contradicție între consimțământul informat al pacientului și refuzul acestuia de a accepta un însoțitor din centrul de dializă, atât timp cât se poate deplasa și îngriji singur, fapt demonstrat în întreaga perioadă de la inițierea, începând din anul 2018 și până în prezent.

Totodată, unitatea are obligația să explice pacientului riscurile la care acesta se expune în situația în care refuză anumite servicii și îngrijiri medicale, să se asigure de faptul că pacientul a înțeles consecințele actelor și deciziilor sale și să îi respecte opțiunile.

Menționează faptul că solicitarea pacientului de a nu fi însoțit în interiorul centrului de dializă nu constituie o cerință care să determine unitatea sanitară la obligații și cheltuieli suplimentare, dimpotrivă pacientul își arată înțelegerea față de personalul de îngrijire, având în vedere capacitatea sa motrică care îi asigură independența în deplasare. Luând în considerare faptul că pacientul are discernământ, acesta este în măsură să decidă dacă și când are nevoie de ajutor la mobilizare/îngrijiri.

Conform Regulamentului de organizare și funcționare (ROF) a centrului de dializă și din celelalte documente puse la dispoziție de unitatea sanitară, în document nu este menționată obligativitatea ca infirmiera să însoțească un pacient care nu dorește să fie însoțit dacă acesta se poate deplasa singur, citează „intrarea în unitatea de dializă se face singur sau însoțit de o infirmieră...”, iar conform ROF, atribuțiile infirmierelor de însoțire a pacientului se referă la însoțirea bolnavilor dializați la unele investigații de laborator și nu la deplasarea acestora în interiorul unității sanitare.

Totodată, unitatea sanitară asigură pacientul de toată disponibilitatea privind soluționarea eventualelor nemulțumiri cât și de continuarea tratamentului conform prescripției medicale stabilite, potrivit răspunsului transmis pacientului.

Sușinerile părții reclamate

14. Fresenius Nephrocare Romania S.R.L., reprezentată legal prin administrator și convențional prin Voinescu și Asociații S.P.A.R.L invocă următoarele excepții:

- admiterea excepției de necompetență a Consiliului, motivată de faptul că, în rețeaua de centre de dializă operate de reclamată este aplicabilă Procedura internă nr. RO-CI-09-63 „Preluarea și deplasarea pacienților cu/fără dizabilități și a pacienților cu/fără nevoi speciale” care prevede în conținutul său: “[...] **Pacienții cu risc de cădere sunt strict supravegheați și ajutați de infirmieri de la sosire în centru și până la plecarea acasă. Petentul a fost subiectul unei astfel de evaluări cu risc de cădere din anul 2018 și până în prezent, potrivit analizei privind scala riscurilor de cădere down ton din 24.02.2022, în cuprinsul căreia s-a reținut din nou riscul de cădere, sunt indicate prevederi din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, art. 381 alin (3) În legătură cu exercitarea profesiei și în limita competențelor profesionale, medicului nu îi pot fi impuse îngrădiri privind prescripția și recomandările cu caracter medical, avându-se în vedere caracterul umanitar al profesiei de medic, obligația medicului de deosebit respect față de ființa umană și de loialitate față de pacientul său, precum și dreptul medicului de a prescrie și de a recomanda tot ceea ce este necesar din punct de vedere medical pacientului.** Răspunderea medicului pentru actul medical este reglementată de același act normativ, dispozițiile acestuia fiind de

strictă interpretare.

Pe cale de consecință, nicio autoritate care nu are competențe în domeniul medical nu ar putea să intervină în actul medical exercitat în mod corect de către un furnizor de servicii medicale și să impună modificarea protocoalelor medicale ori a procedurilor adoptate în domeniul acestora, decât cu încălcarea textului menționat anterior. Dacă intervenția CNCD ar conduce la o modificare a respectivelor protocoale/proceduri, s-ar ajunge într-o manieră inerentă la încălcarea dispozițiilor Legii sănătății, dar și a deciziei Curții Constituționale nr. 997/2008

- inadmisibilitatea petiției - în măsura în care se va respinge excepția de necompetență a CNCD, petiția este inadmisibilă potrivit art. 5 din OG nr. 137/2000 republicată. Reclamata consideră că modul în care înțelege un medic să își exercite profesia și convingerile sale care determină o decizie medicală, nu poate constitui discriminare, în condițiile în care același medic poartă și răspunderea pentru respectiva decizie.

- respingerea petiției ca neîntemeiată, în măsura în care se va respinge excepția de necompetență a CNCD, prin constatarea faptului că nu sunt întrunite elementele constitutive ale faptei de discriminare potrivit art. 2 din OG. nr. 137/2000 republicată. Faptele prezentate în petiție (care sunt prezentate pe alocuri tendențios și nu reflectă în integralitate situația reală) nu constituie discriminare, ci o măsură pozitivă de protejare a petentului, în speță nefiind întrunit niciunul dintre elementele constitutive ale faptei de discriminare conform art.2 alin 1 din OG. NR.137/2000

Potentul este pacientul Centrului de dializă Fresenius din anul 2018, moment la care a optat ca tratamentul de dializă să fie continuat la FNC Iași (adică Fresenius NephroCare Iași. La acel moment petentul a semnat și documentul intitulat „Drepturile și responsabilitățile pacienților hemodializați”, prin care și-a asumat și o serie de obligații în relația cu Centru de Dializă Fresenius. Nemulțumirile petentului au apărut în contextul în care acesta era însoțit pe tot parcursul tratamentului de dializă de către un infirmier al centrului de dializă. Pe fondul acestei nemulțumiri, petentul a transmis mai multe plângeri reclamatei la care a răspuns de fiecare dată , însă petentul a fost nemulțumit. Suplimentar în data de 26.08.2022 petentul a înregistrat o declarație pe propria răspundere, prin care a menționat că *“NU AM NEVOIE de servicii de însoțire cu infirmier personal cât sunt în clinică, decât la solicitarea mea expresă”*

V. Motivele de fapt și de drept

Legislație și principii

- **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată**
- **Ordinul nr. 144 din 11 aprilie 2008 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor**

15. Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor are următoarele prevederi relevante privind excepțiile invocate: „Art. 28. Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată. Art. 29. Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30. Art. 30. (1) Excepția de vădită necompetență

se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere. (2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere. Art. 31. (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul. (2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției. Art. 32. Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director. Art. 63. (1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției. (2) **Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.** Art. 64. (1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția va fi unită cu fondul.

(3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”

16. În fapt, Colegiul director reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă un posibil abuz, manifestat prin faptul că petentul este obligat să se deplaseze cu însoțitor (infirmier), pe toată perioada cât acesta se află la Centrul de Dializă Fresenius pentru a beneficia de tratament, precum și descrierea unor situații în care transportul persoanelor dializate nu s-ar face corespunzător.

17. În drept, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”, și art. 64 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd “(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent.”, Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate din oficiu de către partea reclamată.

18. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director, dezbătând excepția de necompetență a C.N.C.D. cu privire la solicitarea petentului de a se constata încălcarea demnității umane prin faptul că nu este lăsat singur să se deplaseze prin Centrul de Dializă, reține prevederile art. 28 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, constatând faptul că aspectele sesizate nu intră în competența Consiliului.

19. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

20. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, Colegiul director analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

21. Luând act de plângere, astfel cum este formulată precum și de susținerile petentului, Colegiul director urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

22. Relativ la excepția invocată din oficiu de partea reclamată, reținem că, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale. Presupusele abuzuri sesizate de petent, respectiv transportul necorespunzător despre care face vorbire în Revista Rechin de Bahlui în cele două articole indicate prin adresa 8411 din 21.11.2022 (fila 56 din dosar), precum și faptul că este însoțit de un infirmier împotriva voinței sale sunt aspecte care nu pot fi analizate de către Consiliu, actul medical are la bază decizia unor persoane abilitate și acreditate în acest domeniu, doar medicul este cel care poate să decidă în detrimentul pacientului așa cum la fel de bine poate să fie și tras la răspundere pentru actele medicale efectuate defectuos.

23. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-jurisdicțional, cu competență limitată nu are competența materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională, în general, și O.G. nr. 137/2000, republicată. În rețeaua de centre de dializă operate de reclamată este aplicabilă Procedura internă nr. RO-CI-09-63 „Preluarea și deplasarea pacienților cu/fără dizabilități și a pacienților cu/fără nevoi speciale” care prevede în conținutul său: “[...] **„Pacienții cu risc de cădere sunt strict supravegheați și ajutați de infirmieri de la sosire în centru și până la plecarea acasă.”** **Includerea sau nu a unui pacient în cadrul acestei categorii care necesită monitorizare și asistență sporită se realizează în urma unei evaluări de natură medicală efectuată de personalul de specialitate din fiecare centru conform unei alte proceduri, respectiv, Procedura internă nr. RO-CI-09-67, „Identificarea pacienților care prezintă risc de cădere, luarea măsurilor de prevenire a căderilor și garantarea siguranței pacienților în centrele de dializă NephroCare”.** Din documentele existente la dosar reiese faptul că petentul a fost subiectul unei astfel de evaluări cu risc de cădere din anul 2018 și până în prezent, potrivit analizei privind scala riscurilor de cădere downtown din 24.02.2022, în cuprinsul căreia s-a reținut din nou riscul de cădere a petentului. Astfel, Colegiul director reține faptul că măsurile de implementare a procedurilor adoptate au menirea de a proteja petentul, proceduri adoptate în concordanță cu normele în vigoare (**Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în continuare Legea sănătății**). Potrivit art. 381 alin (3) **„În legătură cu exercitarea profesiei și în limita competențelor profesionale, medicului nu îi pot fi impuse îngrădiri privind prescripția și recomandările cu caracter medical, avându-se în vedere caracterul umanitar al profesiei de medic, obligația medicului de deosebit respect față de ființa umană și de loialitatea față de pacientul său, precum și dreptul medicului de a**

prescrie și de a recomanda tot ceea ce este necesar din punct de vedere medical pacientului”. Răspunderea medicului pentru actul medical este reglementată de același act normativ, dispozițiile acestuia fiind de strictă interpretare.

Pe cale de consecință, nicio autoritate care nu are competențe în domeniul medical nu ar putea să intervină în actul medical exercitat în mod corect de către un furnizor de servicii medicale și să impună modificarea protocoalelor medicale ori a procedurilor adoptate în domeniul acestora, decât cu nerespectarea legislației în vigoare. Dacă intervenția CNCD ar conduce la o modificare a respectivelor protocoale/proceduri, s-ar ajunge într-o manieră inerentă la încălcarea dispozițiilor Legii sănătății.

24. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că aspectele sesizate nu intră în sfera de activitate a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, competența analizării aspectelor sesizate revine instanțelor de judecată.

În consecință, Colegiul director admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. cu privire la actul medical sau alte decizii care privesc actul medical, potrivit legislației în vigoare, competența revenind instanței de judecată;

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților, precum și Avocatului Poporului spre informare

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN – Membru

(mandat încetat cf. decizie C.C.R. nr. 41/2023, M.O. 227/20.03.2023)

SULIMAN SECYL – Membru

(mandat încetat cf. decizie C.C.R. nr. 41/2023, M.O. 227/20.03.2023)

Data redactării: 22.03.2023

Motivat/redactat: P.C.S./F.V.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

